

orthodoxia.online

ΟΡΘΡΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εύλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε... Τρισάγιον οἱ βασιλικοὶ ψαλμοὶ ΙΘ' καὶ Κ' καὶ πάλιν τὸ Τρισάγιον. Σῶσον Κύριε... Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς... κλπ.

μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ψάλλομεν ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους εἰς ᾧχον πλ.δ' δὶς τὸ μέγα
Ἀλληλουάριον καὶ δὶς τὸ μικρόν μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

ὁ Ἱερεὺς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄναγνώστης: Ἄμην.

ὁ Προεστὼς: Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν καὶ τὰ πάντα
πληρῶν, ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄναγνώστης: Ἄμην. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ.... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία..."

οἈναγνώστης: Ἐμήν. Κύριε ἐλέησον (ιβ') Δόξα Πατρί..Καὶ νῦν...

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι .

Ἄγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὄνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὄνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὔτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ'. 20.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὑφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτὸν .

“Οτι προέφθασας αύτὸν ἐν εύλογίαις χρηστότητας, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἡτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αύτοῦ ἐν τῷ σωτηρίᾳ σου· δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ’ αὐτόν.

“Οτι δώης αὐτῷ εύλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὔφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

“Οτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εύρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἔχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εύροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

“Οτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὄργῃ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

“Οτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἵς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

“Οτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

“Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἥσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ.... Καὶ νῦν...

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, “Οτι σοῦεστιν.

ὁ Αναγνώστης: Ἐμὴν.

Τροπάρια

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί...

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶνῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὄρθιοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν.

ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,(δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἄμην. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἴερεὺς: Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης: Ἄμην.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἱρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ (ἐκ τρίτου).

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δίς).

Ψαλμὸς γ' (3)

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ;

Πολλοὶ λέγουσιν τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἴδόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα ἔξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιθεμένων μοι.

Ἄναστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς μοι ματαίως ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα ἔξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς λζ' (37)

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με,

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου

οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὄργης σου,

οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστεοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου,

ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν
ἐπ' ἐμὲ,

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου

ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως τέλους ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα ὡρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη,

ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου
καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ,

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά
μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,

καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοιέλαλησαν
ματαιότητας καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν

ἔγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αύτοῦ

καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αύτοῦ
έλεγμοὺς

ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἥλπισα σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου,

ὅτι εἴπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου
ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορόημόνησαν

ὅτι ἔγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου διὰ παντὸς

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἔγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου

οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντες
με ἀδίκως

οἱ ἀνταποδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον
δικαιοσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62)

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὄρθρίζω

ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου

ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε

ούτως εύλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου
ώς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου

εὶς ἔμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου
αὔτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς
παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται
ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν αὐτῷ
ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα

Καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν
πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι,

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ψαλμὸς πζ' (87)

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἢ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου
ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἄδη ἥγγισεν
προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος
ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος

ώσει τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὡν οὐκ ἔμνήσθης ἔτι, καὶ αὔτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν,

ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου,

ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
ἐπ' ἐμὲ

ἔμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς

παρεδόθην καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην οἱ ὄφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας

ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου

μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ιατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονταί σοι;

μή διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ
ἐπιλελησμένῃ;

κάγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε

ἵνα τί Κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

πτωχὸς εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ
ἐξηπορήθην

ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με

ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἄμα

ἔμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας .

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ'(102)

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ

τὸν εὐīλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου τὸν ἱώμενον πάσας τὰς νόσους σου

τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ
νεότης σου

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῆμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις

ἐγνώρισεν τὰς ὄδοὺς αύτοῦ τῷ Μωϋσῇ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αύτοῦ,

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,

οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ,

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν

ὅτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσεν Κύριος τὸ ἔλεος αύτοῦ ἐπὶ^{οὐδὲ}
τοὺς φοβουμένους αὐτὸν

καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν
καθὼς οἰκτείρει πατήρ υἱοὺς ὥκτείρησεν κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν ὅτι αὐτὸς
ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν,

ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αύτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἔξανθήσει

ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον
αύτοῦ

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους
αὐτὸν

καὶ ἡ δικαιοσύνη αύτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶντοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αύτοῦ καὶ
μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αύτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτὰς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασεν τὸν θρόνον αύτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αύτοῦ πάντων
δεσπόζει

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αύτοῦ δυνατοὶ ἴσχυΐ ποιοῦντες τὸν λόγον
αύτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αύτοῦ

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αύτοῦ λειτουργοὶ αύτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αύτοῦ

εύλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εύλογει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εύλογει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου,

καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου
πᾶς ζῶν,

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου
ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι

ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἔξελιπε τὸ πνεῦμά μου

μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν
εἰς λάκκον

ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα

γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου

ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου
Κύριε ζήσεις με

ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου
ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σου εἰμί.

Καὶ πάλιν

Είσάκουσόν μου Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἑλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ Ἐκφώνησις

὾ΩΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΣΟΙ ΠΑΣΑ ΔΟΞΑ...

Ὕχος πλ. δ'

ὁ α' χορός

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὥρθει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄλληλούϊα.(τρίς).

ὁ β' χορός

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄλληλούϊα.(τρίς).

ὁ α' χορός

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται, Ἄλληλούϊα. (τρίς).

ὁ β' χορός

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Ἄλληλούϊα. (τρίς).

ὁ α' χορός

Εἴθ' οὕτω, τὸ παρὸν Τροπάριον, μετὰ μέλους καὶ αὐτό.

Ὕχος πλ. δ'

Ίδοùò Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσω τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ διοῦλος, ὃν εὔρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εύρήσει ὁ φθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ πνω κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰό Θεός ἡμῶν, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀργῶς)

ὁ β' χορός

Δόξα Πατρί...

Ίδοùò Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσω τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ διοῦλος, ὃν εύρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εύρήσει ὁ φθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ πνω κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰό Θεός ἡμῶν, (πρεσβείαις τοῦ Ἅγίου ἢ τῆς Ἅγιας...κλπ) σῶσον ἡμᾶς.(Ἀργῶς)

ὁ α' χορός

Καὶ νῦν...

Ίδοùò Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσω τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ διοῦλος, ὃν εύρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εύρήσει ὁ φθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ πνω κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰό Θεός ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.(Συντόμως)

Συναπτή μικρά μικρά καὶ Ἐκφώνησις

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

ὁ α' χορός

Κάθισμα Ἡχος δ'

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ(Μέλος ἀργὸν είρμολογικὸν)

Τὸν Νυμφίον ἀδελφοὶ ἀγαπήσωμεν, τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν εὔτρεπίσωμεν, ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καὶ πίστει ὄρθῃ, ἵνα ὡς αἱ φρόνιμοι, τοῦ Κυρίου παρθένοι, ἔτοιμοι εἰσέλθωμεν, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους· ὁ γὰρ Νυμφίος δῶρον ὡς Θεός, πᾶσι παρέχει τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

ὁ β' χορός

Δόξα... Καὶ νῦν... Πάλιν τὸ αὐτὸ

Τὸν Νυμφίον ἀδελφοὶ ἀγαπήσωμεν,

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

ό α' χορός

Κάθισμα Ἡχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ (Μέλος ἀργὸν είρμολογικὸν)

Βουλευτήριον Σωτήρ, παρανομίας κατὰ σοῦ, Ἱερεῖς καὶ Γραμματεῖς, φθόνῳ ἀθροίσαντες
δεινῶς, εἰς προδοσίαν ἐκίνησαν τὸν Ἰούδαν· ὅθεν ἀναιδῶς, ἐξεπορεύετο, ἐλάλει κατὰ σοῦ,
τοῖς παρανόμοις λαοῖς. Τί μοι φησὶ παρέχετε, κἀγὼ ὑμῖν αὐτὸν παραδώσω εἰς χεῖρας ὑμῶν;
Τῆς κατακρίσεως τούτου ρῦσαι, Κύριε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ό β' χορός

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὔτὸ

Βουλευτήριον Σωτήρ, παρανομίας κατὰ σοῦ, Ἱερεῖς καὶ Γραμματεῖς, φθόνῳ ἀθροίσαντες
δεινῶς, εἰς προδοσίαν ἐκίνησαν τὸν Ἰούδαν· ὅθεν ἀναιδῶς, ἐξεπορεύετο, ἐλάλει κατὰ σοῦ,
τοῖς παρανόμοις λαοῖς. Τί μοι φησὶ παρέχετε, κἀγὼ ὑμῖν αὐτὸν παραδώσω εἰς χεῖρας ὑμῶν;
Τῆς κατακρίσεως τούτου ρῦσαι, Κύριε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

ό α' χορός

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ'

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον (Μέλος ἀργὸν είρμολογικὸν)

Ο Ἰούδας τῇ γνώμῃ φιλαργυρεῖ, κατὰ τοῦ Διδασκάλου ὁ δυσμενής, κινεῖται βουλεύεται,
μελετᾷ τὴν παράδοσιν, τοῦ φωτὸς ἐκπίπτει, τὸ σκότος δεχόμενος, συμφωνεῖ τὴν πρᾶσιν,
πωλεῖ τὸν ἀτίμητον· ὅθεν καὶ ἀγχόνην, ἀμοιβὴν ὡν περ ἔδρα, εύρισκει ὁ ἄθλιος, καὶ
ἐπώδυνον θάνατον. Τῆς αὐτοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι, μερίδος Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρούμενος, τοῖς ἐօρτάζουσι πόθω, τὸ ἄχραντον Πάθος σου.

ό β' χορός

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὔτὸ

Ο Ἰούδας τῇ γνώμῃ φιλαργυρεῖ κατὰ τοῦ Διδασκάλου ὁ δυσμενής, κινεῖται βουλεύεται, μελετᾷ
τὴν παράδοσιν, τοῦ φωτὸς ἐκπίπτει, τὸ σκότος δεχόμενος, συμφωνεῖ τὴν πρᾶσιν, πωλεῖ τὸν
ἀτίμητον· ὅθεν καὶ ἀγχόνην, ἀμοιβὴν ὡν περ ἔδρα, εύρισκει ὁ ἄθλιος, καὶ ἐπώδυνον θάνατον.
Τῆς αὐτοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι, μερίδος Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος,
τοῖς ἐօρτάζουσι πόθω, τὸ ἄχραντον Πάθος σου.

Εύαγγελιον τοῦ Ορθρου

ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

ὁ α' χορὸς

Κύριε, ἐλέησον (γ').

ὁ Διάκονος: Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ β' Χορὸς

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ α' χορὸς

Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

κβ' 15 – κγ' 39

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου· εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι κῆρυξ Καίσαρι ἡ οὐ· γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν προνηρίαν αὐτῶν εἶπε· Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήρυξος. οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὗτη καὶ ἡ ἐπιγραφῇ; λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος· τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· Διδάσκαλε, Μιωσῆς εἶπεν, ἔάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἵσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἐπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ὄμοιώς καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος, ἔως τῶν ἐπτά. Ὅστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος τῶν ἐπτὰ ἔσται ἡ γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ· ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι Θεοῦ ἐν

ούρανῷ είσι. περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ρήθεν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ λέγοντος, ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἔξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἐπηρώτησεν εἰς ἔξ αὐτῶν, νομικὸς, πειράζων αὐτόν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, ποίᾳ ἐντολὴ μεγάλῃ ἐν τῷ νόμῳ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· αὕτη ἔστι πρώτη καὶ μεγάλῃ ἐντολῇ. δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται. Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων

ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱός ἔστι; λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαυΐδ. λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαυΐδ ἐν Πνεύματι Κύριον καλεῖ αὐτὸν λέγων, εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπτόδιον τῶν ποδῶν σου; εἰ οὖν Δαυΐδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἔστι; καὶ

ούδεις ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησε τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιοῦσι. δεσμεύουσιν γάρ φορτία βαρέα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὕμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά. πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ

θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις, πλατύνουσι γάρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ

κράσπεδα τῶν ἴματίων αὐτῶν, φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ḥαββὶ ḥαββί. ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ḥαββί· εῖς γάρ ὑμῶν ἔστιν ὁ διδάσκαλος, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἔστε. καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εῖς γάρ ἔστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εῖς γάρ ὑμῶν ἔστιν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός. ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος. ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γάρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιησαι ἔνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν. Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ

λέγοντες· ὃς ἂν ὄμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἔστιν, ὃς δ' ἂν ὄμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ ὄφείλει. μωροὶ καὶ τυφλοί! τίς γάρ μείζων ἔστιν, ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσὸν; καὶ· ὃς ἂν ὄμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἔστιν, ὃς δ' ἂν ὄμόσῃ ἐν τῷ δῶρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὄφείλει. μωροὶ καὶ τυφλοί! τί γάρ μεῖζον, τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; ὁ οὖν ὄμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὄμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ

ὁ ὄμόσας ἐν τῷ ναῷ ὄμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτόν· καὶ ὁ ὄμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὄμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα

δὲ ἔδει ποιησαι κάκεινα μὴ ἀφίεναι. ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες! Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἔξ ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας. Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται

καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ

γέμουσιν ὄστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δέ μεστοὶ ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. Ούαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, καὶ λέγετε· εἰ ἡμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἀν ἡμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἴματι τῶν προφητῶν. ὡστε μαρτυρεῖτε ἐαυτοῖς ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων

τοὺς προφήτας. καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὡμῶν. ὅφεις, γεννήματα ἔχιδνῶν! πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; διὰ τοῦτο ἴδού ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἔξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἔξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγαγαῖς ὡμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἴμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου ἔως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. Ἱερουσαλήμ Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτέννουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθιβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν! ποσάκις ἡθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία ἐαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἡθελήσατε. ἴδού ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὡμῶν ἔρημος. λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μή με ἵδητε ἀπ' ἄρτι ἔως ὃν εἴπητε, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Διαφήμιση

Ρυθμίσεις απορρήτου
ὁ α' χορὸς

Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Ν' ψαλμὸς χύμα

Συναπτὴ μικράκαιή Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εῖσθι Βασιλεύς...

Κοντάκιον Ἡχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Τὴν ὥραν ψυχή, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπήν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν
σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω
τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Ο Οἶκος

Τὶ ῥαθυμεῖς ἀθλία ψυχή μου; τί φαντάζῃ ἀκαίρως μερίμνας ἀφελεῖς; τί ἀσχολεῖς πρὸς τὰ
ρέοντα; ἐσχάτη ὥρα ἐστὶν ἀπ' ἄρτι, καὶ χωρίζεσθαι μέλλομεν τῶν ἐνταῦθα, ἔως καιρὸν
κεκτημένη, ἀνάνηψον κράζουσα· Ἡμάρτηκά σοι Σωτήρ μου, μὴ ἐκκόψης με, ὕσπερ τὴν
ἄκαρπον συκῆν, ἀλλ' ὡς εὔσπλαγχνος Χριστέ, κατοικείρησον, φόβῳ κραυγάζουσαν· Μὴ
μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Συναξάριον

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἅγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι

· Ως ἀμνὸς Ἰάκωβος ἀχθεὶς ἐσφάγη,

· Τῆς εὔσεβείας μηρυκίζων τοὺς λόγους.

Κτεῖνε, μάχαιρα φόνου, Ἰάκωβον ἐνὶ τριακοστῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὄσίου Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχοι

· Τέρψας ὁ Κλήμης γηγενεῖς ὥδαῖς κάτω,

· Ἀπῆλθε τέρψων, ὥσπερ οἴμαι, καὶ νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχοι

· Μάξιμος εύρων τὴν ξὶ συλλαβὴν μέσην,

· Τὸ γαστρὸς ἡμīν μηνύει μέσον ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εύρεσεως τῶν λειψάνων τοῦ Ἅγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως,
Ἐπισκόπου Ἀμασείας.

Στίχοι

· Χρὴ μηδὲ νεκρὸν λανθάνειν Βασιλέα,

· Βασιλέως θνήξαντα τοῦ ζῶντος χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἅγίοις Πατρὸς ἡμῶν Δονάτου, Ἐπισκόπου Εύροίας.

Στίχοι

· Τὶς μὴ Δονᾶτον δοξάσει ἐν τοῖς λόγοις,

· Ὁν περ τὰ ἔργα πανταχοῦ ἐδόξασαν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ, τῆς τῶν δέκα Παρθένων παραβολῆς, τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου,
μνείαν ποιούμεθα.

Στίχοι

- Τρίτη μεγίστη Παρθένους δέκα φέρει,
- Νίκην φερούσας ἀδεκάστου Δεσπότου.

Άλλ' ὡς Νυμφίε Χριστέ, μετὰ τῶν φρονίμων ἡμᾶς συναρίθμησον Παρθένων, καὶ τῇ ἐκλεκτῇ σου σύνταξον ποίμνη, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τό παρόν Διώδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς . Τρίτη τε.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ

‘Ωδὴ η’ Ἡχος β’

Ο Είρμος

ό β’ Χορὸς

Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσιοι τρεῖς Παΐδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες,
Θεὸν ὡμολόγουν ψάλλοντες· Εύλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

ό α’ Χορὸς

Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ,

όβ’χορὸς

Στίχ. ΔόξαΣοιόθεὸςἡμῶν,δόξαΣοι.

Ἐραθυμίαν, ἄπωθενήμῶν, βαλλώμεθα, καὶ φαιδραῖς ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ Χριστῷ,
ὕμνοις συναντήσωμεν· Εύλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

όα’χορὸς

Στίχ. ΔόξαΣοιόθεὸςἡμῶν,δόξαΣοι.

Ἐραθυμίαν, ἄπωθενήμῶν.

όβ’χορὸς

Στίχ. Εύλογοῦ μεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἴκανούσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐνάγγειοις,
ὅπως ἐπάθλων μὴθέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εύλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

όα’χορὸς

Καὶ νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν ναῶν, ἀμήν.

Τὸτάλαντον, ὅσοιπρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθεὶσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ,
αὐξήσατεψάλλοντες· Εὔλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

όβ' χορὸς

Στίχ. Αἴνοι μεν, εὔλογοι μεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία

Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὄσιοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐντῆκαμίνω βληθέντες,
Θεὸν ὡμολόγουν ψάλλοντες· Εὔλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ώδῃ θ'

ό α' χορὸς

ό Είρμος

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ Κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν,
Παναγία Παρθένε

ό β' χορὸς

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν,

ό α' χορὸς

Στίχ. Δόξα Σοι ό Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Τοῖς Μαθηταῖς ό ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἔφησας· Ἡ γὰρ ὥρα ἥξει ό Κύριος, ἀγνοεῖτε, ἀποδοῦναι
ἐκάστω.

όβ' χορὸς

Στίχ. Δόξα Σοι ό Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Τοῖς Μαθηταῖς ό ἀγαθός,

ό α' χορὸς

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐντῆδευτέρασουφρικτῇ, παρουσίᾳΔέσποτα, δεξιοῖςπροβάτοιςμεσύνταξον, τῶνππαισμάτων,
παριδώνμουτάπλήθη.

όβ'χορὸς

Καὶνῦνκαὶάεὶκαὶεὶστοὺςαὶῶναςτῶναὶῶνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ.

ό α'χορὸς

Καταβασία

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ Κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν,
Παναγία Παρθένε.

Συναπτὴ μικρά καὶ Ἐκφώνησις

὾τι σὲ αἴνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον

ό α'χορὸς

Ὕχος γ'

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν
αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

ό β'χορὸς

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν
αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

ό α'χορὸς

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν
αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς...

ό β'χορὸς

...Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

AINOI

ό α' χορός

΄Ηχος α'.

Πᾶσα πνοή αίνεσάτω τὸν Κύριον. Αίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ύψιστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ό β' χορός

Αίνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αύτοῦ· αίνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αύτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ό α' χορός

Στιχηρὰΐδιόμελα

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αύτοῦ, αίνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αύτοῦ.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτών με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἁγγέλων, καθάρισον Κύριε, τὸν ὥππον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

ό β' χορός

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου,

ό α' χορός

΄Ηχος β'

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ο τῇ ψυχῆς ῥαθυμίᾳ νυστάξας, οὐ κέκτημαι Νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν, καὶ νεάνισιν ὡμοιώθην μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεμβόμενος, τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου, μὴ κλείσῃς μοι Δέσποτα, ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερὸν ὕπνον ἔξανάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε Παρθένοις, εἰς νυμφῶνα τὸν σόν, ὅπου ἥχος καθαρὸς ἐορταζόντων, καὶ βοώντων ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

ό β' χορός

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εύήχοις, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοή αίνεσάτω τὸν Κύριον.

Ο τῇ ψυχῆς ῥαθυμίᾳ νυστάξας.....

ό α' χορὸς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

ό β' χορὸς

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ό α' χορὸς

Ὕχος δ'

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον, τὴν κατάκρισιν, ἀκούσασα ψυχή, μὴ κρύπτε λόγον Θεοῦ,
κατάγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα, εἰσέλθῃς, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
Κυρίου σου.

Όπροεστῶς:

Σοὶδόξαπρέπει, Κύριε, ὁΘεὸςἡμῶν, καὶσοὶτὴνδόξανἀναπέμπομεν, τῷΠατρὶ, καὶτῷΥἱῷ,
καὶτῷἌγιῳΠνεύματι, νῦν, καὶἀεί, καὶεἰςτοὺςαἰῶναςτῶναἰώνων. Ἀμήν.

ΌΠΡΟΕΣΤΩΣ ΗΓΙΑ ΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΧΥΜΑΤΟ

Δόξα ἐνύψιστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐνάνθρωποις εὔδοκία. Ὅμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε
Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἄγιον
Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἄγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε,
καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ
ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεά. Ἔγώ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵσσαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι
ἡμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου
τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εύλογητὸς εἶ, Κύριε,
ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εύλογητὸς εῖ,
Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά
σου. Εύλογητὸς εῖ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα,
τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν...Σὸν γὰρ ἔστὶν...

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα

ο α' χορὸς

Ίδιόμελα Ἡχος πλ. β'

Δεῦτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότῃ· νέμει γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον,
καὶ ἀναλόγως ἔκαστος, πολυπλασιάσωμεν, τὸ τῆς χάριτος τάλαντον. Ό μέν σοφίαν κομιείτω,
δὶ' ἔργων ἀγαθῶν. Ό δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελείσθω, κοινωνείτω δὲ τοῦ λόγου,
πιστος τῷ ἀμυντῷ, καὶ σκορπίζέτω τὸν πλοῦτον, πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον
πολυπλασιάσωμεν, καὶ ως οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιωθῶμεν,
αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, Χριστε ὁ Θεός, ως φιλάνθρωπος.

ο β' χορὸς

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦέλέους σου, Κύριε, καὶ γαλλιασάμεθα καὶ ηὔφράνθημεν
ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εύφρανθείμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν
εἶδομεν κακά, καὶ οὐδὲ ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰέργα σου, καὶ ὀδηγησον τοὺς υἱοὺς
αὐτῶν.

Ἡχος ο αὐτὸς

Οταν ἔλθης ἐν δόξῃ μετ' Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ Ἰησοῦ διακρίσεως, μή
με Ποιηὴν ἀγαθὲ διαχωρίσῃς· ὁδοὺς δεξιὰς γὰρ οἴδας, διεστραμμέναι δέ εἰσιν αἱ εὐώνυμοι·
μὴ οὖν ἐρίφοις με, τὸν τραχὺν τῇ ἀμαρτίᾳ συναπολέσῃς· ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν, συναριθμήσας
προβάτοις, σῶσόν με ως φιλάνθρωπος.

ο α' χορὸς

Ἡχος ο αὐτὸς

Στίχ. β'. Καὶ εστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰέργα τῶν χειρῶν ἡμῶν
κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸέργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ο Νυμφίος ο κάλλει ὥραῖος, παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ο συγκαλέσας ἡμᾶς, πρὸς ἐστίασιν
πνευματικὴν τοῦ νυμφῶνός σου, τὴν δυσείμονά μου μορφήν, τῶν πταισμάτων ἀπαμφίασον,
τῇ μεθέξει τῶν παθημάτων σου, καὶ στολὴν δόξης κοσμήσας, τῆς σῆς ὠραιότητος, δαιτυμόνα
φαιδρὸν ἀνάδειξον, τῆς Βασιλείας σου ως εὔσπλαγχνος.

ο β' χορὸς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

ο α' χορὸς

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ό β'χορὸς

Ὕχος βαρὺς

Ίδού σοι τὸ τάλαντον, ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει ψυχή μου, φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον, ἵνα στῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, καὶ ἀκούσῃς μακαρίας φωνῆς. Εἴσελθε δοῦλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Αὐτῆς ἀξίωσόν με, Σωτὴρ τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Διαφήμιση

Ρυθμίσεις απορρήτου

ὁ Προεστὼς: Ἀγαθὸν τὸξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷόνοματί σου "Ψιστε.
τοῦάναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸξεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Μεθ' ὅ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, "Οτι σοῦέστιν.

Τὴν ὥραν ψυχή, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπήν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν
σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω
τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Κύριε ἐλέησον μ'(40). Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Τήν τιμιωτέραν...,

Ἐν ὄνόματι Κυρίου εύλογησον, Πάτερ.

ὁ Προεστὼς: Ό ὃν εύλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε. νῦν, καὶ ἀεί ...

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ "Εθνη
πράγματα, τὸν Κόσμον είρήνευσον, τὴν ἀγίαν Ἑκκλησίαν (ἢ Μονήν) ταύτην καλῶς
διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον,
καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἴθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας (γ'), λέγοντες καθ' ἐαυτούς, καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εύχὴν τοῦ
Ἄγιου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή
μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ
δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἴ̄ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἔτέρας μικρὰς ιβ', Μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὔχῆς,

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἴ̄ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄπόλυσις

«... Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπί τὸ ἑκούσιον πάθος...».

orthodoxia.online

